

Domssöndagen

Psalmer: 315, Ps1, 317, 35, 490

Texter: Hes 47:6-12, 1 Kor 15:22-28, Matt 13:47-50

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

47 Himmelriket är också som ett nät som kastas i sjön och fångar fisk av alla de slag. 48 När det blir fullt drar man upp det på stranden och sätter sig och samlar de goda fiskarna i kärl, men de dåliga kastar man bort. 49 Så ska det bli vid tidens slut. Änglarna ska gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga 50 och kasta dem i den brinnande ugnen. Där ska man gråta och gnissla tänder. 51 Har ni förstått allt detta?" De svarade honom: "Ja."

52 Då sade han till dem: "Därför är varje skriftlärd som har blivit en himmelrikets lärjunge som en husbonde som ur sitt förråd hämtar fram både nytt och gammalt."

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Dagens text innehåller två liknelser, en om nätet som kastas i sjön och fångar fisk av alla slag och en om husbonden som ur sitt förråd hämtar fram både nytt och gammalt. En liknelse är en jämförelse, lite utförligare än ett ordspråk. Jesus vill med dessa liknelser lära oss något om himmelriket.

Vad är himmelriket? Ja, himmelriket är inte ett yttre synligt, politiskt rike. Det kommer heller aldrig att framträda här på jorden så man kan se det med ögonen. "Himmelriket" skulle kunna syfta på den osynliga kyrkan som består av alla troende. Kristi kyrka består bara av troende, inga hycklare eller andra otroende. Men här liknas himmelriket vid ett nät som fångar fisk av alla slag, både goda och dåliga, därför måste det syfta på något annat. Vi förstår att liknelsen handlar om hur evangeliet drar till sig människor av alla slag. Liknelsen handlar om hur Gud här på jorden under nådens tid kallar syndare att omvända sig och ta emot nåd och förlåtelse genom evangeliet i ordet, dopet och nattvarden.

Vi ska börja med den första liknelsen: Himmelriket är ... som ett nät som kastas i sjön och fångar fisk av alla de slag. När det blir fullt drar man upp det på stranden och sätter sig och samlar de goda fiskarna i kärl, men de dåliga kastar man bort. Så ska det bli vid tidens slut. Änglarna ska gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där ska man gråta och gnissla tänder.

För folket som bodde runt Genesarets sjö var nog liknelsen ännu mer målande än för oss. Många av dem levde av fisket. Det hade ju också några av Jesu lärjungar gjort. Jesus talar här om hur man använde långa nät som täckte ett stort område i sjön och

som när det drogs ihop fångade allt som fanns på den platsen. På stranden fick man sedan sortera fisken i goda och dåliga, i sådan som man kunde sälja och sådana som saknade värde.

Liknelsen handlar om hur evangeliet samlar många människor. Men alla som kommer tror inte av hjärtat. Det är inte alla som tillhör den yttre kyrkan som verkligen är kristna. På en del går ordet in i ena örat och lika fort ut genom det andra. Liknelsen är en varning till de som deltar i olika slags kyrkligt arbete men deras hjärtan är långt borta. Det är en varning till dem som deltar i söndagens gudstjänst men som resten av veckan lever som om de inte hört något om sin Frälsares förlåtelse eller om hans vilja för deras liv. De kan ge intryck av att de är kristna men i hemlighet är de syndens slavar. De vill i hemlighet behålla en skötesynd och det är egentligen den synden som regerar hjärtat och dominerar deras liv.

Liknelsen om nätet är en varning för hyckleri, att man bara är en ögontjänare men hjärtat är långt borta. Att vara kristen handlar inte bara om att syssla med yttre ting, till exempel gå i kyrkan på söndagen - det handlar främst om hjärtats tro och attityd. Gud söker inte yttre aktivitet hos oss utan hjärtats omvändelse och tro, att vi känner honom och förtröstar på honom. Hyckleri innebär att man har det yttre lika andra kristna men en hemlig agenda som är mot Guds ord. Det är på plats att då och då varna för hyckleri, för vi vet inte när vi ska dö och vi vet inte när den sista dagen kommer. Och Guds dom på den yttersta dagen är slutgiltig. Vi ska inte behålla dolda skötesynder, för en dag ska allt som är dolt dras fram i ljuset. Därför ska vi ta Guds ord till hjärtat, för den tid han kallar oss är begränsad.

Vi kan naturligtvis inte se vad som finns i en människas hjärta och vi ska inte ens försöka – det är inte vår uppgift. Men en dag ska allt som gömts i mörker dras fram i ljuset. På domens dag kommer änglarna att skilja hycklarna från de troende, lika enkelt som fiskaren skiljer mellan goda och värdelösa fiskar. De otroende ska kastas i helvetet. Det är ett evigt straff som inte går att ändra på.

I vår tid förnekar många att det finns ett helvete. Men Bibeln är klar på denna punkt. Gud kommer att straffa de otroende för evigt. Denna liknelse är en varning till oss alla så att vi tar vara på den tid av nåd som Gud har gett oss. När Gud kallar oss vill han att vi ska ta emot evangeliet i tro så att vi inte går förlorade. Den som förkastar evangeliet när han får höra det kanske inte får någon mer möjlighet. Vi vet ju inte när nådens tid för oss tar slut, vi vet inte när vi ska dö, inte heller när den sista dagen kommer. Dessutom lär Bibeln att hjärtat blir hårdare och hårdare för varje gång en människa förkastar Guds kallelse och stålsätter sig mot Guds ord, tills hjärtat blivit så hårt att en människa inte längre berörs av Guds ord. Då är hon utom räddning.

Vår tids jäkt och stress och upptagenhet till tingen kan också få oss att tappa fokus på

vår kristna kallelse. Vi måste komma ihåg att vi bara har en tillfällig tillvaro här i världen, och den är inte särskilt lång. Ingen av oss ska bli kvar här. Och den dag vi ska lämna vår tillvaro så är det viktigaste vad vårt hjärta förtröstar på. Det är bara genom tron på Jesus vi frimodigt och tryggt kan komma till Gud.

Efter liknelsen om nätet frågade Jesus om lärjungarna förstätt undervisningen. De svarade "ja". Då sade han till dem: *"Därför är varje skriftlärd som har blivit en himmelrikets lärjunge som en husbonde som ur sitt förråd hämtar fram både nytt och gammalt."* Jesus liknar här sina lärjungar vid husbönder som har sina förråd fyllda med varor av alla slag för att kunna möta varje situation. De kunde därför hämta ur den rika undervisning de fått precis det som behövs för varje människa.

Liknelsen om husbonden handlar om syftet med den undervisning vi får i Guds ords sanning. Vi fördjupar vår kunskap i Guds ord för att vi ska bli bättre på att dela med oss av Guds sanning till andra. Det gäller för oss att först gå till källan till kunskap och färdighet som i det här fallet är Bibeln. Ju mer vi lär oss av Guds uppenbarelse i Skriften desto bättre rustade blir vi för den uppgift som alla kristna fått, att dela med sig av Guds frälsande budskap till alla människor.

De religiösa ledarna på Jesu tid var inte så väl rustade för den uppgiften. De var mer upptagna med de äldstes stadgar än med Skriftens sanning. De var mer koncentrerade på vad rabbinerna sagt än vad Gud sade i sitt ord. På ett formellt sätt iakttog de människobud om yttre ting, reningar, fastor, matrecept, bönetimmar och sabbater men åsidosatte Mose lag om kärlek till Gud och sin nästa. I sin iver för de äldstes stadgar hade de blivit blinda för Bibelns budskap och syfte. Istället för att i Skriften se Guds budskap om nåd och förlåtelse så såg de bara yttre regler som de trodde tillkommit för att de med sin lydnad kulle kunna förtjäna frälsning.

När Jesus undervisade sina lärjungar så förklarade han inte bara den innebörden i Gamla testamentet. Han lärde dem även nya ting. Men dessa nya ting grundade sig på vad som redan var uppenbart i Skriften. Lärjungarna levde i en tid då många av Gamla testamentets profetior gick i uppfyllelse. Och de fick ha Guds egen Son som sin lärare. De fick se och höra ting som ingen tidigare hört eller sett, så som Jesus sa till dem: *Jag säger er sanningen: Många profeter och rättfärdiga längtade efter att få se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det.*

Jesus undervisade dem för att rusta dem för den uppgift han skulle ge dem. Han undervisade dem för att de i sin tur skulle undervisa andra. Uppgiften han skulle ge dem var denna: *Gå ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn 20 och lär dem att hålla allt som jag befallt er.* Det är den uppgift Jesus också gett till oss.

Genom sitt ord undervisar Jesus fortfarande sina lärjungar, alltså oss. Bibeln lär oss vad vi ska tro och vad vi inte ska tro, vad vi ska göra och vad vi inte ska göra, och rustar oss för att leva ett liv i enlighet med Guds vilja. Därför ska vi gå till källan, Guds ord, för att få en djupare förståelse för Guds sanning. Sedan kan vi ur vårt goda förråd hämta fram både nytt och gammalt. Till det gamla hör att vi undervisar lagen i enlighet med vad Gud gett till Mose. I Gamla testamentet lär vi oss också hur Gud förutsagt en Frälsare och lovat att ge nåd och förlåtelse till alla genom honom. Till det nya vi ska kunna ta fram hör hur vi ska kunna visa hur profetiorna gått i uppfyllelse på Jesus och hur Jesus gett alla människor rätten att bli Guds barn genom tron. Vi blir aldrig färdiga med läxan utan vill hela tiden lära oss mer och mer. Då kan vi bättre ta tillvara de tillfällen Gud ger oss att dela med oss av den andliga skatt vi funnit. Det vill Gud att vi gör för han vill att alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus bevara våra hjärtan så att vi håller fast vid dig och din undervisning. Regeera i våra hjärtan och våra liv genom ditt ord och bevara oss i tron så att vi frimodigt kan träda fram inför Gud. Hjälpa oss också att på ett förståndigt och vänligt sätt dela med oss av den undervisning vi får av dig. Amen.